

இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்விமொழி மாற்றம் : சில பிரச்சினைகள்

எம். ஏ. நூ., மான்

01. அறிமுகம்

III

தரையை நிலையில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்விமொழி தொடர்பான சில பிரச்சினைகளை ஆராய்வது இக்கட்டுரைவின் நோக்கமாகும். இவ்வாய்வு, சிடைக்கக்கூடிய தகவல்களையும் சில தனிப்பட்ட அவதானிப்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தொடக்கநிலை முயற்சியாகும். முழுமையான புள்ளிவிபரங்களைக் கள ஆய்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு விவரமான ஆய்வு முயற்சி பின்னர் மேற்கொள்ளப்படும். ஆய்வுகளில் இக்கட்டுரையில் சுறுப்பும் கருத்துகள் இறுதியான கருத்துக்களையுள்ளபடி மனங்கொள்ளத்தக்கது. முஸ்லிம்களும் கல்வி மொழியும் ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணி, சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்கும் முன்மாதிரி மாணவர் பற்றிய பகுப்பாய்வு, கல்விமொழி மாற்றத்தைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள், கல்விமொழி மாற்றத்தினால் ஏற்படும் கல்விப் பிரச்சினை, கல்வி மொழி மாற்றத்தினால் ஏற்படக்கூடிய எதிர்கால சமூக விளைவுகள் ஆகிய கற்று உப தலைப்புக்களில் இப்பிரச்சினை இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

02. முஸ்லிம்களும் கல்வி மொழியும் : ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணி

ஒருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் தம் முழுக் கல்வியையும் பெறுவதற்கு ஊடகமாகப் பயன்படும் மொழியே கல்விமொழி எனப்படும். ஒருவரின் தாய்மொழி அல்லது முதன்மொழியே கல்விமொழியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதில் தற்காலக் கல்வியலாளர்கள், உளவியலாளர்களும் ஒருமித்த கருத்துடையவர்கள். ஆகவே, பெரும்காலான சமூகங்களில் காலத்துக்குக் காலம் தாய்மொழி, கல்விமொழி தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றுவதை நாம் காண்கிறோம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பிரித்தானியர் இங்கு அறிமுகப்படுத்திய நவீன கல்வி முறைவுடனேயே கல்விமொழி தொடர்பான பிரச்சினைகளும் தோன்றின. அதுவரை இலங்கையில் வாழ்ந்த பல்வேறு சமூகத்தினரும் தங்கள் தங்கள் தாய்மொழி மூலமே பாரம்பரியக் கல்வியைப் பெற்று வந்தனர். இலங்கையை போர்த்துகேசர், ஓய்னாத்தர் ஆகியோர் ஆண்ட காலத்திலும் கல்விமொழி முழுமையான பாரம்பரியக் கல்வி

பாதிக்கப்படவில்லை. இவ்வகை மூலவிலகல் தயிற்றுிய தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் என்றவகையில் தங்கள் பாரம்பரிய மதக் கல்வியை பெரிதும் தயிற்றொழி மூலமே பெற்று வந்தனர்.

ஆங்கிலேயரின் வருகையொடு கல மொழிக் கல்விக்குப் பதிலாக நவீன ஆங்கில மொழிக் கல்வி பரவலாகியது. கிறித்தவ மிஷனரியர் ஆங்கில மொழிமூலம் நவீன கல்வியைப் போதிக்கும் பாடசாலைகளைப் பெருமளவில் திறுவினர். ஆங்கில மொழி அறிவு சமூக அசைவீகக்கத்துக்கு அத்தியா வசியமாக இருந்ததனால் சிங்களவர்களும் தயிற்றும் ஆங்கிலக் கல்வி முறைக்குப் பெருமளவில் மாறினர்.

ஆவிரும், மூலவிலக் சமூகத்தினர் தீண்டாமை ஆங்கில மொழிக்கல்வியைப் புறக்கணித்து வந்தனர். மூலவிலக் சமூகத்தினர் பெரிதும் பழமறை வேறுபாட்களாகவும், வந்தகத்தையே பிரதான மொழியாகக் குறிக்க கோளாகக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தமை யும், ஆங்கிலக்கல்வி கிறித்தவ மதமாற்றத்தடள் நெடுங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தமையும் இதற்குக் காரணம் எனலாம். அவர்கள் தொடர்ந்தும் பாரம்பரிய முறைப்படியான மதக் கல்வியையே பேணி வந்தனர். கல்வித் திணைக்கள நிருவாக அறிக்கை ஒன்றின்படி, 1833ம் ஆண்டில் நாடு முழுவதும் 5910 குர்ஆன் பாடசாலைகள் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவையே மூலவிலக்கவின் கல்வி நிலையங்களாக அமைந்தன. 15ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதிவரை இந்த நிலையே தொடர்ந்தது. ஒரு புள்ளி விபரத்தின் படி 1851ம் ஆண்டில் 9 ஆங்கிலப் பாடசாலை களில் கற்ற மொத்தம் 572 மாணவர்களும் 23 பேர் மட்டுமே மூலவிலக்களால். ஆவிரும் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இருந்து உயர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மூலவிலக்கள் மத்தியில் ஆங்கிலக் கல்வி நாட்டம் படிப்படியாக அதிகரித்து வந்தது.

அதேசமயம் யிபிந்தாஸியரின் காலவி

த்துவத்தின் கீழ் இருந்த இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்டது போல இவ்வகையினும் கலமொழி மூலக் கல்விக்கான கிணர்ச்சி தொடங்கியது. 1880களில் பொதுக் கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்த எம். டபிள்யூ. கிளீன் குடிசை மதிப்பு அதிகாரியாக இருந்த பொன்னம்பலம் அருணாசலம் ஆகியோர் ஆங்கிலத்துக்கும் பதிலாகத் தேசிய மொழி களை கல்வி மொழியாக அமைவ வேண்டு வதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினர். இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்து 1850 கல் வரை கலமொழிக் கல்வியின் அவசியம் பற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்று வந்தன. சட்டசபையிலும் விவாதங்கள் நிகழ்ந் தன. கல்வி ஆணைக்குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டன. இதன் விளைவாக 1845ம் ஆண்டள வில் சகல ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் தாய்மொழியே போதனை மொழியாக்கப் பட்டது. ஆவிரும், இந்தக் கல்வி மொழி மாற்றத்துக்கு அப்பொழுது மூலவிலக்கள் ஆதரவு அளிக்கவில்லை. தொடக்க காலத்தில் ஆங்கில மொழிக் கல்வியை நிராகரித்த மூலவிலக் உயர் குழாத்தினர் பின்னர் ஆங்கிலமே தங்கள் மூலமொழித்துக்கு அவசியம் எனக் கருதினர். அதனால், மூலவிலக் பிள்ளைகள் படித்த பாடசாலைகளுக்கு இதில் விவக்கவிக்கப் பட்டது.

1955ம் சகல பாடசாலைகளிலும் கிம் வகுப்புவரை தாய் மொழிக்கல்வி அமுலுக்கு வந்தது. 1856ல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்து டன் பல்சைலக்கமூகம் வரை தாய் மொழிக் கல்வி நடைமுறைக்கு வந்தது. சிங்களவர்களும் தயிற்றும் தலக்கயிற்றித் தங்கள் தாய்மொழி களைக் கல்வி மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆவிரும் தாய்மொழிக் கல்வி நோக்கிய பூரண மாற்றத்தினை மூலவிலக்களின் ஒரு சாரரர் ஒற்றுக் கொள்ளத் தயக்கியே வந்தனர். மூலவிலக்களைத் திருப்பிப்படுத்துநீ யகையில் பெற்றோர் விரும்பும் மொழி பிள்ளைகளின் கல்வி மொழியாக அமைவலாம் என பின்னர் கல்வி அமைக்க அறிவேத்தது. இந்த வாய்ப்பினைப் பிர சமூகத்தினரை விட மூலவிலக்களே பெரிதும் பயன்படுத்தினர்.

ஆவீறும். 1956களில் இருந்து படிப்படியாக இந்த நாட்டின் சகல பாடசாலைகளும் கையொப்பப் பாடசாலைகளாக மாறிய பின்னர் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளுமே முன்விலக்களில் கல்வி மொழிகளாக இருந்து வந்துள்ளன.

1960 களின் பின்னர் முன்விலக்கள் சிங்கள மொழிணங்க கல்விமொழியாகத் தோன்று கொள்ள சில அரசியல் பிரமுகர் களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். ஆனால், பின்னர் இதனால் முன்விலக்க் சமூகத்துக்கு இலாபம் இல்லை என்பதை உணர்ந்து அவர்களே அதனைக் கைவிட்டனர். ஆவீறும். அந்த ஊக்குவிப்பைப் பின்னர் தடுத்து நிறுத்த முடிவாயி்லை.

நிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவுகளுள் ஒன்றாக மிக அண்மையில் தகர்ப்புறங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருள்ள சர்வதேசப் பாடசாலைகள் என வரம்புப் படும் ஆங்கில மொழி மூலத் தனியார் கல்வி நிலையங்களில் உயர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த முன்விலக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்த்து வருகின்றனர். இவ்வாறு ஆங்கிலம் மூலம் கற்றும் மாணவர் தொகை இப்போதைக்குப் பொருட்படுத்தத்தக்கதல்ல. இக்கல்வி நிறுவனங்கள் நிலைகொள்ளாமலின் இத் தொகை விரைவில் அதிகரிக்கலாம். எய்வாறாயினும், இன்றைய நிலையில் முன்விலக்கள் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழி களையும் கல்வி மொழிகளாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வகையின் பிற சமூகத்தினருடன் ஒப்பீடுகளில் இது ஒரு விசேட பண்பாகும். இவ்வகையில் முன்விலக்களுக்கிடையே பிரத்தியே கமான சமூக நிலைமைவினை இது குறித்து நிற்கிறது. எனலாம்.

02. சிங்கள மொழி மூலம் கற்றும் முன்விலக்க் மாணவர்கள் : இன்றைய நிலை

1940க்கு முன்னர் இருந்தே முன்விலக்க் மாணவர்கள் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி

பலின்று வருகின்றனர். எனினும், ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு சிறிய தொகையினரே இவ்வாறு பலிந்தனர். படிப்படியாக இவர்களது தொகை அதிகரித்து வந்துள்ளது. அதிர் காலத்தில் இது பெருமளவில் அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. தற்போது சிங்கள மொழி மூலம் கற்றும் முன்விலக்க் மாணவர்கள் பற்றிய விபரங்கள் இங்கே ஆங்கு செயப்படுகிறது.

1991ம் ஆண்டுப் புள்ளி விபரங்களின் படி, மொத்த முன்விலக்க் மாணவர்களில் 84% வீதமாணவர்கள் நாடெங்கிலும் உள்ள 763 முன்விலக்க் பாடசாலைகளிலும் வேறுசில தமிழ் பாடசாலைகளிலும் தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி கற்கின்றனர். இவர்களது எண்ணிக்கை கமர் மூன்று இலட்சமாலும், ஆங்கில மூலம் கற்றும் ஒரு சிறு தொகையினரைத் தவிர ஏறாளமேயர் 6 வட சிறுக்கு மாவட்டங்களைத் தவிர்த்த ஏறாளம் 29 மாவட்டங்களில் உள்ள 1598 சிங்களப் பாடசாலைகளிலும், சிங்கள மொழி மூல வருபுகள் உள்ள 19 முன்விலக்க் பாடசாலைகளிலும் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்கின்றனர். இவர்களுள் சிங்களப் பாடசாலைகளில் கற்போர் தொகை 44729, முன்விலக்க் பாடசாலைகளில் மொத்தம் எத்தனை பேர் சிங்கள மொழி மூலம் கற்கின்றனர் என்ற விபரம் தெரியவில்லை. அதனாலேயே மொத்த மாணவர்களுள் எத்தனை வீதமாயோர் சிங்கள மொழி மூலம் கற்கின்றனர் என்பதைத் துல்லியமாகக் கூறமுடியவில்லை. இவர்கள் 15% முதல் 20% வீதமாக இருக்கலாம். சொழும்பு முன்விலக்க் கல்லூரியில் கமர் 70%மாண மாணவிக் களும், சொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியில் கமர் 60%மாண மாணவர்களும் சிங்கள மொழி மூலம் கற்பாதக் தெரிந்தது. மருதாணை அல்-ஹீதாஹ் மகாவித்தியாலத்தில் கமர் 600 மாணவ மாணவிகள் சிங்கள மொழி மூலம் படிக்கின்றனர். எஞ்சிய 16 பாடசாலை களிலும் கல்விமொண தொகையினர் சிங்கள மொழி மூலம் கற்கின்றார்கள் என்று அறிய முடிகிறது.

கல்வி கற்றும் வகுப்பு அடிப்படையிலும், மாகாணம், மாவட்டம் எனப் பலதரிகளில் அடிப்படையிலும் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்றும் மூலமில்லாத மாணவர்களைப் பற்றிய ஒரு பகுப்பாய்வு நிலைமையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள உதவுகின்றும், கிடைத்துள்ள விபரங்களில் அடிப்படையில் வகுப்பு வாரியக நிலைமையைப் பின்பற்றுகின்ற காரணப்படுகின்றது. (புள்ளி விபரம் சிங்களப் பாடசாலைகளை மட்டும் உள்ளடக்கும்)

வகுப்பு	எண்ணிக்கை
1-5	21087
6-11	21937
12-17	1705
மொத்தம்	44729

மேல் காட்டிய விபரங்களில் அடிப்படையில் நாம் இரண்டு முடிவுகளுக்கு வரலாம். ஒன்று க.மொ.த. (சாதாரண) வகுப்புகள் கல்வியை முடித்துக் கொள்வோர் அதிகம் என்பது. இது தமிழ் மொழி மூலம் கற்பவர்களுக்கும் பொருந்தும். இரண்டாவது கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளையேதான் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்றும் மாணவர்கள் தொகை பெருகவில்லை அதிகரித்துள்ளது என்பது. வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளுக்குரிய புள்ளிவிபரங்களை ஒப்பு நோக்குவதன் மூலமே நாம் இதனை உறுதிப்படுத்த முடியும். வகுப்பு வாரியகம் புள்ளிவிபரம் இதனை ஓரளவு உறுதிப்படுத்துகிறது. இது தொடர்பாகச் சிவகுடல் கலந்துரையாடியதில் இருந்தும் சிங்கள மொழி மூலம் கற்பவர்கள் எண்ணிக்கை சமீபகாலமாகப் பெருகிவருவதை அறிய முடிகிறது. இது தொடர்பாகக் கிடைத்த பிற்தொகு தகவலும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மொழியும் அல்-ஹிதாயா மகாவித்தியாலத்தில் 1994ம் வருட முதல் வகுப்பில் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்கு விண்ணப்பித்தோரில் 34 பேர் மாத்திரம் தமிழ் மொழி மூல வகுப்புக்கு விண்ணப்பித்துள்ளனர். சிங்கள மொழி மூல வகுப்புக்கு விண்ணப்பித்தோர் தொகை 125 ஆகும். மூலமில்லாத பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை

சிங்கள மொழி மூலம் கற்பிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை இது காட்டுகின்றது.

ஆகியும், மாகாண ரீதியிலும் மாவட்ட ரீதியிலும் நோக்கும்போது அதில் வேறுபாடுகளைக் காண முடிகின்றது. பின்வரும் அட்டவணை ஒன்பது மாகாணங்களிலும் உள்ள நிலைமையை விளக்குகின்றது.

மாகாணம்	மொத்தம்	வீதம்
மேல் மாகாணம்	21278	50%
தென் மாகாணம்	6294	42%
கனடா மாகாணம்	2884	27%
மத்திய மாகாணம்	7613	15%
சப்பிரகமுவ மாகாணம்	2305	14%
வடமேல் மாகாணம்	3420	07%
வடமத்திய மாகாணம்	574	02%
கிழக்கு மாகாணம்	261	32%
வட மாகாணம்	—	—

மேல் உள்ள விபரங்களின்படி வட மாகாணம் தவிர ஏனைய எட்டு மாகாணங்களிலும் மூலமில்லாத மாணவர்களை சிங்கள மொழி மூலம் பயில்கின்றனர். கிழக்கு மாகாணத்திலும், வட மத்திய மாகாணத்திலும் தான் இவர்கள் தொகை குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. ஐந்து மாகாணங்களில் கணிசமான தொகைகள் சிங்களமே மூலம் கற்கின்றனர். மேல் மாகாணமும், தென் மாகாணமும் உச்ச வீத சாரத்தைக் காட்டுகின்றன. காலி மாவட்டத்தில் மூன்று மூலமில்லாத மாணவர்களில் சுமார் 1250 மூலமில்லாத மாணவர்கள் சிங்கள மொழி மூலம் கற்பதாக ஒரு தகவல் கிடைத்துள்ளது. இது உத்தியோக பூர்வமானதல்ல. இதனையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் தென் மாகாணத்தின் வீதாசாரம் 70%க்கு மேல்போகும்.

மாவட்ட அடிப்படையில் பார்க்கும் போது வட மாகாணத்தில் உள்ள ஐந்து மாவட்டங்களையும், கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைத் தவிர ஏனைய 19 மாவட்டங்களிலும் வெவ்வேறு அளவில் மூலமில்லாத மாணவர்களை சிங்கள மொழி மூலம்

சுதந்திரம். பின்வரும் 10 மாவட்டங்களில் இவர்களை விநாசாரம் கணிசமாக உள்ளது.

மாவட்டம்	மொத்தம்	வீதம்
காவிரி	4525	50%
கொழும்பு	15247	50%
அம்பாந்தோட்டை	1185	41%
இரத்தினபுரி	1500	33%
நுவரெலியா	1256	32%
பதுமண	2523	28%
கம்பஹா	3780	27%
கண்டி	5749	15%
குரணாகலை	2674	12%
சளுத்தறை	2251	11%

மேற்காட்டிய புள்ளிவிபரம் 7 மாவட்டங்களில் 20% சதவீதத்துக்கு அதிகமாகவோ சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி பயிற்வைக் காட்டுகின்றது. காவிரி, கொழும்பு, அம்பாந்தோட்டை ஆகியவை உயர் வீதமாகத்தான் காட்டுகின்றன. இப்புள்ளி விபரங்கள் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட நிலைமை தீவிரமானது என்பதைக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு பெருந்தொகையான முஸ்லிம்கள் ஏன் சிங்களத்தைத் தங்கள் கல்வி மொழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்? இதன் எதிர்கால சமூக விளைவுகள் என்ன என்பதை ஆராய்வது அவசியமாகும்.

04. கல்விமொழி மாற்றத்தைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள்

முஸ்லிம்களின் கல்விமொழி மாற்றத்தினை அவர்களின் சமூக-மொழியியல் நிலைமைகளே தீர்மானிக்கின்றன. ஆகவே இப்பிரச்சினை இந்தப் பின்னணியிலேயே நோக்கப்பட வேண்டும்.

இவர்கையில் சிங்களவர்களோ, தமிழர்களோ குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கல்வி மொழி மாற்றத்துக்கு உள்ளாகவில்லை. தாய் மொழியைக் கல்வி மொழியாக அவர்கள் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டனர்.

தங்கள் தாய்மொழி எது என்பதில் அவர்களுக்கு தகுறவு இருந்ததில்லை. அன்றைய ஏகாதியத்தத்துக்கு எதிரான சிங்கள மக்களின் தேசிய எழுச்சியும், சிங்களப் பெருந்தேசிய வாத்தத்துக்கெதிராக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வளர்ந்த தமிழ்த் தேசிய வாதமும் அவர்களுக்குத் தங்கள் சொந்தக் கலாசார உணர்வை மட்டுமன்றி மொழி உணர்வைவும் ஊட்டி வளர்த்தன. ஆனால், இவர்களை முஸ்லிம்களாகப் பொறுத்தவரை வரலாறு வேறாக அமைந்தது. மொழி உணர்வும், மொழிப் பற்றும் இவர்களின் சமூக-அரசியல் இயக்கத்தில் அடிப்படைவாக அமைவவில்லை. இவர்கள் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து இவர்கள் எதிர்கொண்ட நேர்ந்த பல்வேறு சமூக-வரலாற்றுக் காரணிகளால் மொழி இவர்களை இனத்தனித்துவத்தின் (Ethnic identity) அடிப்படையாகக் கருத அமைவாது போயிற்று. பதிலாக மதத்தைவே இவர்கள் தங்கள் இனத்தனித்துவத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டனர். ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிச் சமூகத்தின் (Linguistic community) மொழி உணர்வும் மொழிப் பேறுதலும் (Linguistic maintenance) அவர்களை சமூக அரசியல் நிலைமைகளிளாயேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்பதைவே இது காட்டுகின்றது.

முஸ்லிம்கள் இவர்கையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பரவி வாழ்கின்றனர். சில இடங்களில் செறிவாகவும், பல இடங்களில் சிதறலாகவும் வாழ்கின்றனர். இவர்களை இந்தக் குடிப்பரம்பல் நிலைமைக்கேற்ப இவர்களை மொழிச் சூழ்நிலை (Language situation) அளவின்றது. இவர்கையில் சிழ்த்கு (உட்குழிப் பகுதிகளில் வாழும் முஸ்லிம்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர் தமிழ் மட்டும் அறிந்த ஒரு மொழியாளராகவார். (Monolinguals) இவர்கள் மொத்த முஸ்லிம்கள் சனத்தொகையில் 32% வீதம் மட்டுமே. ஏனைய பிரதேசங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களுள் பெரும்பாலானோர் தமிழும், சிங்களமும் பேசும் இருமொழியாளரார்

வர். (Bilinguals) இவர்கள் 67% வீதத்தினர். இவ்வீடுமொழிச் சூழல் (Bilingual situation) இவர்களது மொழிப் பயன்பாட்டையும் மொழிசார் மனப்பான்மையும் தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது எனலாம்.

ஒருமொழிச் சூழலில் வாரும் முஸ்லிம்கள் தங்கள் எல்லாத் தேவைகளுக்கும் தமிழ் மொழியையே பயன்படுத்துகின்றனர். இரு மொழிச் சூழலில் வாரும்வோர் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப தமிழ்மொழி, சிங்களத் தையோ பயன்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய இரு வேறுபட்ட மொழிச் சூழ்நிலைகளில் வாரும் இவர்களை முஸ்லிம்களின் மொழி உணர்வும், மொழி நடத்தையும் (Language behaviour) ஒரே வகையாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஒரு மொழிச் சூழலில் வாரும்வாருக்கு கவலி மொழியில் தெரிவுக்கு இடமில்லை. அது மட்டுமன்றி இப்பகுதியில் வாரும்வாருக்கு சிங்கள மொழி முற்றிலும் அன்விய மொழியாகும். சிறிக்கு மாசானத்து நிலையமை இதனையே காட்டுகின்றது. இடம் பெரும் வரை வடமாகாணத்து முஸ்லிம்களின் நிலையும் இவ்வாறே இருந்தது. ஆகிலும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 176 மாணவர்களும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 151 மாணவர்களும் சிங்கள மொழி மூலம் கற்கின்றனர். இவர்களின் வீதசாரம் பொருட்படுத்தத்தக்கதளில் எனிலும் இப்பகுதிகளில் கல்விமொழி மாற்றம் ஏன் திகழ்கின்றது என்பது ஆராயப்பட வேண்டியது. இதற்கு இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று லாழிச் சூழலில் தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகள் இல்லாமை. அம்பாறை மாவட்டத்தில் 19 சிங்களப் பாடசாலைகளில் முஸ்லிம்கள் மாணவர்கள் படிக்கின்றனர். இவற்றுள் 15 பாடசாலைகள் முற்றிலும் சிங்களப் பகுதிகளிலேயே உள்ளன. இவற்றுள் 147 மாணவர்கள் படிக்கின்றனர். ஏனைய 4 பாடசாலைகள் கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ளன. இப்பகுதிகளில்

முஸ்லிம்கள் பாடசாலைகள் உள்ளது எனிலும் இங்கு 44 மாணவர்கள் சிங்கள மொழி மூலம் கற்கின்றனர். இதற்கு மொழி பற்றிய பெற்றோரின் மனப்பாங்கே காரணமாகும். சிங்கள மொழி மூலம் கற்பதனால் கடின வாய்ப்புகளையும் பெறலாம் என இவர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாடிப்படை யிடுவையே கல்முனை, தித்தடிர், சம்மாந்துறை போன்ற முஸ்லிம்கள் பகுதிகளில் இருக்கும் பெற்றோர் சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளை அம்பாறையில் உள்ள சிங்களப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பி ஏம் கற்பிக்கின்றனர். அவ்வாறு கற்ற இரண்டு மொழி மாணவர்கள் உட்கல்வி பெற்று உயர் பதவிகளிலும் உள்ளனர். இதையும் பிறகு ஒரு துள்ளுதலாக அணைக்கலாம்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 16 சிங்களப் பாடசாலைகளில் முஸ்லிம்கள் மாணவர்கள் கற்கின்றனர். இப்பாடசாலைகள் திருகோணமலை, கத்தளைம், குழார், சினை குடா, தம்பலகாமம், டும்மோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. இவ்வெல்லாம் அளவளவில் முஸ்லிம்கள் பாடசாலைகளும் உள்ளன அவ்வகையில், பாடசாலைகளின்மை மொழி-மாற்றத்துக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்க முடியாது. பெற்றோரின் மனப்பாங்கே இதனைப் பெரிதும் தீர்மானிக்கிறது என்று கருத இடமுண்டு. அம்பாறை மாவட்டத்தைப் போலன்றி, திருகோணமலையில் ஓரளவு இரு மொழிச் சூழல் நிலவுவதும் இதற்கு ஒரு காரணம் எனலாம். மட்டக்களப்பு, மாவட்டத்தில் சிங்களப் பாடசாலைகள் எவையும் இல்லை. அதனாலேயே, முஸ்லிம்கள் மாணவர்களின் கல்விமொழியில் இங்கு மாற்றம் எதுவும் திகழவில்லை.

இருமொழிச் சூழலில் வாரும் முஸ்லிம்களே பெருமளவில் சிங்களத்தைத் தங்கள் கவலி மொழியாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். இவர்களுக்குச் சிக்கனம் ஒரு அன்விய மொழியல்ல, பெரும்பாலோர் சிறு வயது முதலே தமிழோடு சிங்களத்தையும் பேசக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் தங்கள் வெளிக் குழந்தைப் பாடலு

க்கு (out group communication) சிங்களத்தைடும் அடக்க குழுத் தொடர்பாடலுக்கு (In group communication) தமிழோடும் பவன்படுத்துகின்றனர். ஆனிலும் சிங்கள மொழியைக் கல்விமொழி யாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் போக்கு கடத்த இரண்டு மூன்று தசாப்தங்களாகவே இவர்கள் மத்தியில் அதிகரித்து வரக்காண்கின்றோம். இத்தற்கிய சமூகவியல் காரணிகள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. இங்கு சிலவற்றை ஊடகங்களாக மூலவகக் கிறும்; சிங்களமே.

1. ஒரு உயர் பெரும்பான்மை இனத்தவரின் மொழியுடன் தங்களை இணக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் போக்கு. இது உலகெங்கும் இரு மொழிச் சமூகங்களில் bilingualism commonness காணப்படும் ஒரு பண்பாகும். இருமொழி வழக்குகள் சமூகங்களில் ஒரு சமூகம் பெரும்பான்மையினமாகவும் மற்றது சிறுபான்மையினமாகவும் இருக்குமெனில் பெரும்பான்மையினரால் பேசப்படும் மொழியை சமூகத் தொடர்பாடலுக்கு அதிகமாகப் பவன்படுத்தப்படும் குழுவைத் தேர்ந்துகின்றது. இத்தகைய குழுவின்மையில் சிறுபான்மையினர் படிப்படியாக மொழி மாற்றத்துக்கு உள்ளாவர். சிங்களப் பிரதேசங்களில் சித்தவராக வாரும் மூலவர்களிடம் இத்தன்மை காணப் படுகின்றது.

2. சமீபகாலமாக ஏற்பட்டு வந்த பொதுவான கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய வகையில் தரமான தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகள் இப்பிரதேசங்களில் குறைவாக இருப்பது.

இவ்வகை மூலவர்களில் பெரும் பான்மையினர் இவ் வீடுமொழிப் பிரதேசங்களிலேயே வாழ்ந்தாலும் இவர்கள் சில இடங்களிலேயே செறிவாக வாழ்கின்றனர். பெரும்பாலான இடங்களில் சித்தவராக வாழ்கின்றனர். இத்தகைய குடிப்பரம்பல் காரணமாகத் தரமான தமிழ்மொழி மூலப் பாடசாலைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பலர் இழந்துகொண்டனர்.

இவ்வகையில் மொத்த மூலவர்களை சனத்தொகையில் 67% வீதமானோர் இவ்வீடுமொழிப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்றனர் எனினும் ஊவட்டம் தோறும் இவர்கள் மிகச்சிறு பான்மையினராகவே உள்ளனர். பீரவாரும் புள்ளி வீபரம் இதுணைக் காட்டும்.

புத்தளம்	10.2%	கேசாலை	4.7%
கண்டி	8.9%	பதுளை	3.9%
அனுராதபுரம்	7.7%	காலி	3.1%
களுத்தளை	7.7%	மாத்தளை	2.5%
பொலன்னறுவை	7.1%	அம்பாத்தொட்டை	2.2%
மாத்தளை	7.0%	மொனறாகவை	2.2%
கொழும்பு	6.6%	நுவரெலியா	2.2%
குருணாகல்	4.8%		

இப்பிரதேசங்களில் உயர் மொத்தம் 439 மூலவர்களைப் பாடசாலைகளில் 69% வீதமான பாடசாலைகள் 5 மாவட்டங்களிலேயே காணப்படுகின்றன. அதுமட்டுமன்றி தரம் 1st, 2nd, 3rd பிரிவுகளுக்குரிய மொத்தம் 169 பாடசாலைகளில் 54% வீதமானவைவும் இந்த 5 மாவட்டங்களிலேயே காணப்படுகின்றன. (குருணாகலை, கண்டி, அனுராதபுரம், புத்தளம், கேசாலை) ஏனைய 12 மாவட்டங்களிலும் பாடசாலை வாய்ப்புகள் குறைவாகும். கொழும்பு மாவட்டத்தில் 20 பாடசாலைகளும் காலி மாவட்டத்தில் 14 பாடசாலைகளும் அம்பாத்தொட்டை மாவட்டத்தில் 7 பாடசாலைகளும் உள்ளன. இவ்வகையின் சிங்கள மூலம் கல்வி கற்போர் தொகை அதிகமாக இருப்பதற்கு இதையும் ஒரு காரணமாகும். அம்பாத்தொட்டைப் பகுதியில் மலாய் சமூகத்தினர் கணிசமாக இருப்பதும் அவர்கள் தமிழுக்குப் பதிலாக சிங்களத்தையே பேசினும் தேர்ந்தெடுப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாவட்டத்தில் சிங்கள மொழி மூலம் கற்போர் அதிகமாகக் காணப் படுவதற்கு இதையும் ஒரு காரணமாகலாம்.

05. மொழி மாற்றத்தினால் ஏற்படும் கல்வி பிரச்சினைகள்

தாய்மொழி மூலம் கற்பதே மாணவருக்கு சீர்தகுதலாகவும் அவர்களது அறிவாற்றல் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாகவும் அமைதும் என்பது ஒரு பொதுவான கருத்து. அன்ஸிபி மொழி மூலம் கற்பது அறிவு வளர்ச்சியைத் தாமதப்படுத்தும் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும்.

இருமொழிப் பிரதேசங்களில் வாரும் முன்வீம் மாணவர்களைப் பொறுத்தவரை சிங்கள மொழி ஒரு அன்ஸிபி மொழி என்று கருது முடியாது. அவர்கள் வாரும் சூழலையும் பொறுத்து தமிழ் மொழி போல் சிங்கள மொழியிலும் இளைமலிவேயே அவர்கள் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றுக்கொள்கின்றனர். அவ்வகையில், சிங்கள மொழி ஆங்கில மொழி போல் இவர்களுக்கு முந்திலும் அன்ஸிபி மொழி ஆகிய ஆங்கில மொழி மூலம் கற்கும் போது தமது மாணவர்கள் எதிர்போக்கக்கூடிய கல்வியில் சிரமங்களை சிங்கள மொழி மூலம் கற்பவர்கள் எதிர்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறோம். ஆகியும், இது மாணவர்களின் குடும்ப, சமூகப் பின்னணியையும் அவர்களது சிங்கள மொழிச் சூழலையும் பொறுத்து வேறுபடக் கூடும். பாடசாலைமீள் கல்வித் தரத்தைப் பொறுத்தும் இது வேறுபடக் கூடும். உதாரணமாக கொழும்பு அய்-ஹிதாயா மகாலித்தியாவைத்தவ் 1988-1992 வரை 5ம் ஆண்டுப் புலமைப் பரிசில் பரிட்சைக்கு இரு மொழியிலும் தோற்றியவர் விபரம் கீழே தரப்படுகின்றது.

வகுடம்	தோற்றியவர் சித்தியடைந்தவர் தமிழ் சிங்களம்	தமிழ் சிங்களம்
1988	12	07
1989	15	09
1990	18	12
1991	17	09
1992	26	12
மொத்தம்	79	49

மேல்காட்டிய புள்ளிவிபரம் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தமிழ் மொழியில் தோற்றிய 79 பேரில் 6 பேரும் சிங்கள மொழியில் தோற்றிய 49 பேரில் ஒருவரும் சித்தியடைந்துள்ளதைக் காட்டுகின்றது. இரு மொழியிலும் சித்தியடைந்தோர் வீதம் மிகக் குறைவாகவே இருப்பதால் இது கல்வி மொழியொரு தொடர்புடைய பிரச்சினை என்று உறுதியாகக் கூற முடியாது. பாடசாலைமீள் கல்வித்தரம் இதற்குக் காரணமாகலாம். எவ்வாறெனினும், புள்ளிவிபரங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இதுபற்றி நாம் அதிகம் கருமுடியாது. கன ஆய்வு செய்கப்பட வேண்டும்.

06. கல்வி மொழி மாற்றத்தினால் ஏற்படக் கூடிய எதிர்கால சமூக விளைவுகள்

இவ்வகை முன்வீம்களின் தாய்மொழி பற்றி கவனத்துக்குக் காலம் சர்ச்சைகளுக்கும் தலப்பாடுகளுக்கும் எழுந்தாலும் அவர்களின் தாய்மொழி தமிழ் என்பதைப் பொதுவாகப் பலரும் ஒப்புப் கொள்வர். 1947ஆம் ஆண்டிலேயே ஏ. எம். ஏ. அன்ஸிபி இதனை வழிநடக்கி கருதினர்.

"முன்வீம்கள் தமிழும் சிங்களமும் பேசுகிறார்கள். அறிசுமான ஆண்கள் இரு மொழிகளையும் சம சிறப்புடன் பேசக் கூடியவர்கள். ஆனால் இப்பிரதேசங்களில் தமிழ் பேச முடியாத ஆண்களோ பெண்களோ இய்யவை. அவர்கள் எவ்வோரும் தமிழை விட்டு மொழியாகப் பாசீகிறார்கள். வெளிப்படையாகக் கூறின் இப்பகுதியில் உள்ள பெண்கள் ஆண்களை விடச் சிங்கள மொழி பேசுவதில் திறமை குறைந்தவர்கள். தமிழ் தான் முன்வீம்களின் தாய்மொழி என்பதற்கு இதவே சிறந்த ஆதாரமாகும்" என்பது அவர் கருத்து.

ஆகியும், கடந்த 50 ஆண்டுகளில் முன்வீம் சமூகத்தில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. இரு மொழிப் பிரதேசத்தில்

வாரும் முஸ்லிம்கள் பலர் தங்கள் வீட்டு மொழியாகவும் சிங்களத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். அதாவது வெள்ளிமுழத் தொடர்்பாடலுக்கு மட்டும் பயன்பட்டு வந்த சிங்கள மொழி இப்போது சிங்களின் உட்குழுத் தொடர்்பாடலுக்கும் பயன்படத் தொடங்கியுள்ளது. குறிப்பாக இன்ற தலைமுறை மீளாடில் இப்போக்காகக் கண்ணாடி கிணறு. தமிழ் பேசு தெரிந்த, சிங்களும் ஆங்கிலமும் மட்டும் பேசக்கூடிய இனம் பெண்களின் தலைமுறை ஒன்றும் உருவாகியுள்ளது. இன்று சிங்களப் பாடசாலைகளில் கவி கிணறுக்கும் முஸ்லிம் மாணவர்களுள் 45% பெண்களனர். முஸ்லிம்களின் தாய்மொழி மாற்றமடையும் போன்றசெய் இது கட்டுகின்றது. இப்போக்கு கமார் 20 ஆண்டுக்கு முன்பே வெளிப் படத் தொடங்கி விட்டது. சிங்களப் பகுதிகளில் வாரும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் சிங்களத்தை முதல் மொழியாகத் தேர்ந்து கொள்ளும் ஒரு போக்குக் கண்ணாடிவதாக 1978ம் ஆண்டில் மொழிபேட்டை ஏன் கேள்வி அவதானித்து எழுதினார். அப்போக்கு இன்று வறுமையடைந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அதன் ஒரு வெளிப் பாடு பெருமளவியான கவி மொழி மாற்ற மாரும். சமீபகாலமாக வானொலி, தொலைக் காட்சி ஆகியவற்றில் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகளில் சிங்களமொழி நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறத் தொடங்கி உள்ளன. சில பன்னாசியாசியில் ஸூஹாப் பிரசங்கம் சிங்கள மொழியில் நடைபெறுவதாகத் தெரிகின்றது. சில இல்லையாடி இயக்கங்கள் சிங்கள மொழியில் இல்லையாடி நூல்செய் வெளியிடுவதில் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளன. இவையெல்லாம் மொழி மாற்றத்தின் அறிகுறிகளாகும். எதிர் காலத்தில் இப்போக்கு இன்னும் அதிகரிக்கும் வாய்ப்பே உள்ளது. அடுத்தவரும் அரை நூற்றாண்டில் தமிழ் பேசுத்தெரிவாத அடியது தமிழை இரண்டாம் மொழியாகவும் சிங்களத்தை முதல் மொழியாகவும் கொண்ட ஒரு முஸ்லிம் பிரிவினர் உருவாகக்கூடும். தமிழ் நாட்டில் உருது பேசும் முஸ்லிம்கள், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் என இரு வேறுபட்ட சமூகப் பிரிவினர் இருப்பது போல்

இவ்வகை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள், சிங்களம் பேசும் முஸ்லிம்கள் என்ற வகையில் இரு உப பிரிவுகள் தோன்றக் கூடும்.

ஏ. எம். ஏ. அன்ஸ் இதனை தம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே முன் உணர்ந்து பேசினார். அவர் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டது பின்வருமாறு:

"மந்த ஒரு இவ்வகை முஸ்லிமும் தனது இனத்தை தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஒரு பிரிவுப் வேறு மெற்களைத் தமது மொழிகளாகத் தேர்ந்து வெறொரு பிரிவுமாக இரு உருகணக்க நிலைக்க மாட்டார். எனவே தனது இயற்கையான பெறுமதி காரணமாகவும், இன்னொரு மொழியை ஏற்பதில் உள்ள கடுமையான கட்டம் காரணமாகவும் தமிழை முஸ்லிம் கவித் தாய்மொழியாகத் தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டும்."

முஸ்லிம்களின் கவிமொழி தொடர் பாக 1952ஆம் ஆண்டு அன்ஸ் குறிப்பிட்டதும் இங்கு மணங்கொள்ளத்தக்கது.

"சிங்களப் பகுதிகளில் உள்ள முஸ்லிம்கள் சிங்களத்தைவும் தமிழ்ப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் தமிழையும் தம் கவி கிணறுப் பாண்டியாகக் கொண்ட வெள்ளிமுழை யோசனை கூறப்படுகிறது. இது தானாகவே முஸ்லிம் சமூகத்தின் மாணவு ஏற்றமை எனச் சீர் குணவந்து அவர்களின் ஒருமித்த வலியுறுத்தலும் தக்ககிணறும்."

அன்ஸ் அவர்கள் வாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். தமிழ் அறிஞர். பல தமிழ் அறிஞர்களுடன் நெருங்கி உறவாடியவர். கிறிஸ்து மார்க்கணத்தில் சிலகாலம் பணிபுரிந்தவர். முஸ்லிம் உணர்வுமிக்கவர். அவர் இவ்வகை முஸ்லிம்களின் மொழி ஒருமைப்பாட்டைப் பேண விரும்பியதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் வரலாறு தனி மனித வீடுப்பு வெறுப்புக்குக் கட்டுப்பட்ட தன்மை, தாம் வீறுப்புக்கிரோமே இல்லையா

அது நம் நிலையைச் செல்கிறது.

முஸ்லிம்களின் குடிபரம்பல் காரணமாகவும் சமூக அனாதைகளும் காரணமாகவும் ஏற்கனவே ஒரு கணிசமான எண்ணிக்கையான முஸ்லிம்கள் சிங்கள மொழி மாற்றத்துக்கு ஆளாகியுள்ளனர். அடுத்த தலைமுறைகளில் இப்போக்கு இன்னும் விரிவடையும் நிலையை காணப்படுகின்றது. நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல உலகில் இருமொழிச் சமூகங்கள் பலவற்றில் நாம் இப்பண்பைக் காணலாம். பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினருடன் கலந்து வாழும் சிறுபான்மைச் சமூகத்தினர் தங்கள் பாரம்பரியத் தாம்மொழிக்குப்

பரிமாசப் பெரும்பான்மையினரின் மொழியை பயன்படுத்தத் தொடங்கி காலப்போக்கில் அதனையே தங்கள் மூதல் மொழியாகவும் ஆக்கிக்கொள்கின்றனர். இலங்கை முஸ்லிம்களில் ஒரு சாரார் மத்தியில் இப்போக்கு வளர்ச்சியடைந்து வருவதன் ஒரு வெளிப்பாடே கல்வி மொழி மாற்றமாகும்.

இக்கட்டுரை எழுதுவதற்குப் பயன்பட்ட முக்கியமான தகவல்கள் பலவற்றைத் திரட்டித் தந்து உதவிய நண்பர்கள் கலாநிதி. என். ஏச். ஹிஸ்புல்லா, என். பி. எம். ஹஷிமுன் ஆகியவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்)

உசாத்துணை

1. அஸ்மின், இ. என். டி. (1988) "மொழியும் கல்வியும் ஒரு மதிப்பீடு" இலங்கையின் கல்வி கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம், கொழும்பு.
2. கருணாகரன், கி. (1975) சமுதாய மொழிவியல், பாரி நிலையம், சென்னை.
3. சீரேமரத்தின, போகொட (1969) "போதனை மொழி மாற்றத்துக்கான கிளர்ச்சி" இலங்கையின் கல்வி, கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம், கொழும்பு.
4. ஷஹீதா, ஏ. எம். (1991) அஸ்ஸாம் தயிலும், இக்ர., வெளியீட்டகம், தித்தலூர் இலங்கை.
5. Azeez, A.M.A. (1941) "The Ceylon Muslims and the Mother Tongue Claims of Tamil Language" Ceylon Daily News 10th December
6. Azeez, A.M.A. (1952) The ceylon Muslim Scholarship fund year, Book, Vol VIII
7. Geigle, Pierpaolo (ex) (1972) *Language and Social Contact* Penguin, London.
8. Marga (1986) *Muslim community of Sri Lanka* Marga Institute, Colombo.